Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

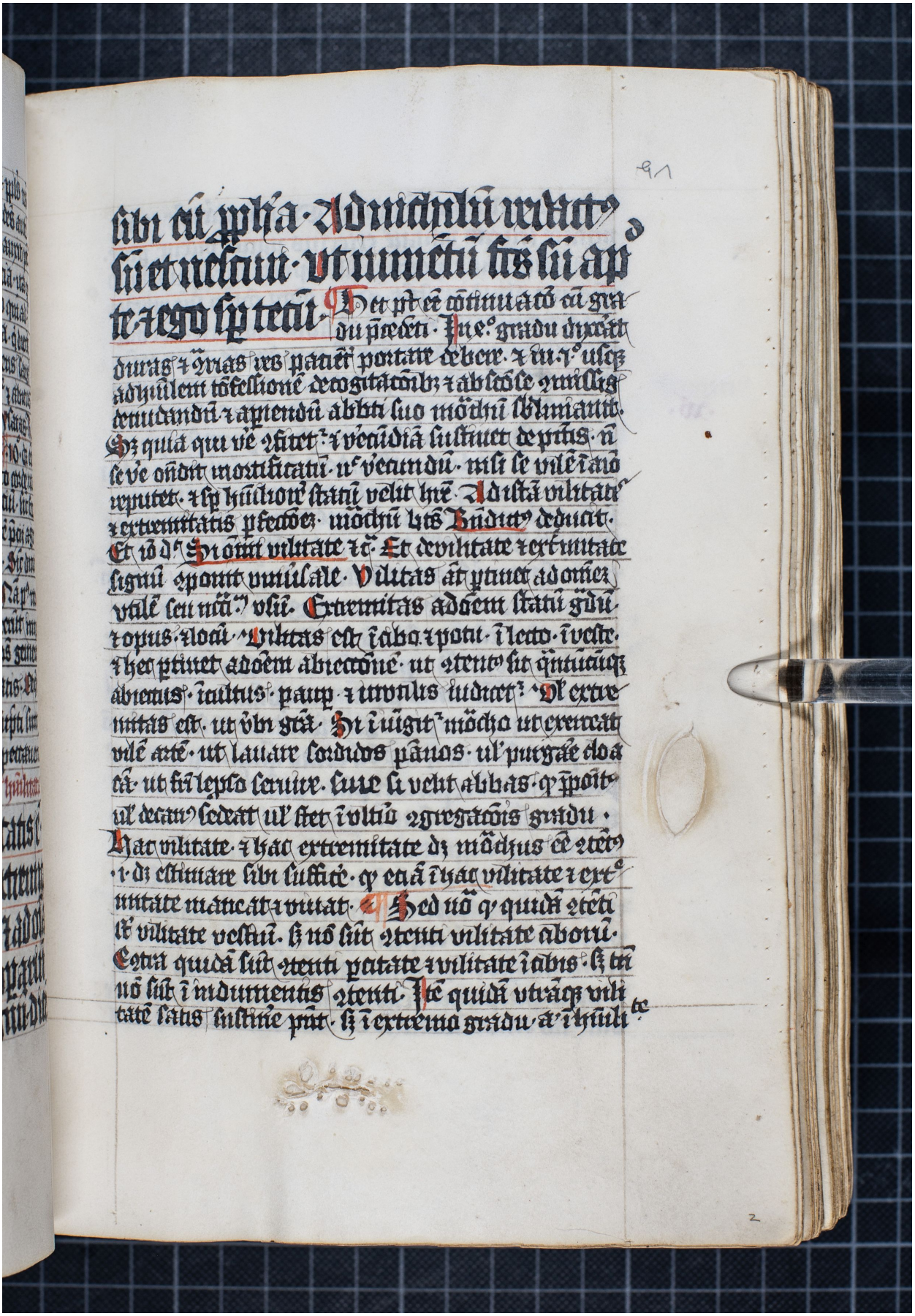

91

sibi cū ꝓpria. Adunchilū vel ut
sui et nectant. vt uunchi tūs sui ap
te ego sp tecū. Et pt et cōtinuatō cū gra
du p̄cedēti. Nec gradu humili
duras ꝛ ōras res p̄ati portare debet. ꝛ in. v. usq;
ad ymnum tōcellione decogitationib; ꝛ abstēte quilib;
denudandū ꝛ apiendū abbti suo mōchi sublimiatis.
Qz quia qui vē ꝓfitet ꝛ vēaiā sustinet de p̄tis. n
se vē ondit mortificatū. n vēaundū. nisi se vile ī aio
reputet. ꝛ sp humilior stati velit hē. Adusta vilitate
ꝛ extremitatis p̄cedēs mōchi tūs Rudiet dedicat.
Et ō d. Hic omni vilitate ꝛc. Et de vilitate ꝛ extremitate
signū ponit vmbilicale. Vilitas ā ptinet ad omēz
vile seu mā. vsū. Extremitas ad ōem statū gdū
ꝛ opus. ꝛ loci. Vilitas est ī abo. ꝛ potu. ī lecto. ī veste.
ꝛ hec ptinet ad ōem abiectōnē. ut ꝛtenu sit qntūcūq;
abiectus. ī cultus. paup. ꝛ humilis iudicet. Vel extre
mitas est. ut ōm gēa. Hi ī uigit mōcho ut exercat
vile artē. ut lauare sordidos pānos. ul purgare cloa
cā. ut hīlepto seruire. Sive si velit abbas. q ꝓpōit
ul decan sedeat ul stet ī oltiū ꝓgregatōis gradu.
Hac vilitate. ꝛ hac extremitate dz mōchus ē ꝛtēn
. ꝛ dz estimare sibi sufficiē. q ea ī hac vilitate ꝛ ext
mitate manēat ꝛ vutat. Sed nō q quidā ꝛtēti
ē vilitate vestiū. ī nō sūt ꝛtenti vilitate aboū.
Etiā quidā sūt ꝛtenti patiate ꝛ vilitate ī abis. ī tā
nō sūt ī indumentis ꝛtenti. Ē quidā vtrāq; vili
tate satis sustinē pūt. ī extrema gradu. a ī humili te